

Z Lutczy

6 rzeczy, które katolik musi wiedzieć o

Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny

Ustanowienie dogmatu o *Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny* dopiero w XX wieku rodzi wiele nieporozumień – warto znać odpowiedzi na najczęściej zadawane w tej sprawie pytania.

1. Dlaczego Matka Boża została zabrana z duszą i ciałem do nieba?

Z kilku powodów – jako pozbawiona zmyły pierworodnej Maryja nie podlegała władzy śmierci. Poza tym była najściślej z ludzi zjednoczona z Synem, niepodobna więc, aby została od Niego oddzielona ciałem po zakończeniu ziemskiego życia. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny to w pewien sposób także uczestnictwo w Zmartwychwstaniu Chrystusa i antycypacja naszego zmartwychwstania.

2. Czy musimy wierzyć w Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny?

Tak, fakt ten stanowi dogmat Świętej Wiary katolickiej, nie jest zatem podany wiernym jako dobrowolny (jak choćby wiara w objawienia prywatne). Formalnie dogmat został ogłoszony stosunkowo niedawno – przez papieża Piusa XII 1 listopada 1950 r. w konstytucji apostolskiej *Munificentissimus Deus*: „...powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej”.

3. Czy katolicy wierzyli w Wniebowzięcie przed rokiem 1950, skoro dogmat został ogłoszony niedawno?

Oczywiście, to jedno z najstarszych świąt maryjnych w Kościele! Przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi, ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie wyznawane w Kościele katolickim. Cesarz Maurycy (582-602) polecił obchodzić na Wschodzie w całym swoim państwie w dniu 15 sierpnia osobne święto dla uczczenia tej tajemnicy. Święto musiało więc istnieć lokalnie już wcześniej, przynajmniej w V wieku.

4. Czy Wniebowzięcie świętują wyłącznie rzymscy katolicy?

Nie – świętują również Ormianie, którzy od uroczystości Wniebowzięcia rozpoczynają nowy okres roku liturgicznego. W liturgii abisyńskiej, czyli etiopskiej, w tę uroczystość Kościół śpiewa: „W tym dniu wzięte jest do nieba ciało Najświętszej Maryi Panny, Matki Bożej, naszej Pani”. 15 sierpnia obchodzą pamiątkę tej tajemnicy również Chaldejczycy, Syryjczycy i maronici.

5. Czy Matka Boża przed Wniebowzięciem umarła?

Odpowiedź na to pytanie nie jest prosta. Nie wszyscy ojcowie Kościoła, zwłaszcza na Wschodzie, byli przekonani o fizycznej śmierci Maryi. Papież Pius XII ustanawiając dogmat nie wspomina o śmierci, a jedynie o chwalebny uwielbieniu ciała Maryi i jego Wniebowzięciu. Kościół nie rozstrzygnął zatem, czy Maryja umarła i potem została wzięta do nieba z ciałem i duszą, czy też przeszła do chwały nie umierając, lecz „zasypiając”. Stąd zresztą w różnych tradycjach i okresach różne nazwy tego wydarzenia, jak na przykład: Wzięcie Maryi do nieba, Przejście, Zaśnięcie czy Odpocznienie Maryi.

6. Skąd w Polsce wzięła się określenie 15 sierpnia mianem święta Matki Bożej Zielnej?

Stało się tak na pamiątkę podania głoszącego, że Apostołowie zamiast ciała Maryi znaleźli kwiaty. Poświęca się więc tego dnia kwiaty, zioła i kłosa zbóż. Lud wierzy, że zioła poświęcone w tym dniu za pośrednictwem Maryi otrzymują moc leczniczą i chronią od chorób i zarazy. Rolnicy tego dnia dziękują Bogu za plony ziemi i ziarno, które zebrali z pól, sierpień jest przecież miesiącem żniw.

26 lipca Kościół wspomina św. Annę i św. Joachima matkę i ojca Maryi, babcię i dziadka Jezusa

Niewiele o nich wiemy. Biblia zupełnie milczy na ich temat. Ich imiona znamy jedynie z apokryfów, a więc ze źródeł dość wątpliwych, głównie z Protoewangelii Jakuba, napisanej ok. roku 150 czy późniejszych objawień **św. Katarzyny Emmerich**. Według tych przekazów **Anna pochodziła z rodziny kapłańskiej z Betlejem**. Jej imię znaczy „łaska”. W wieku 24 lat wyszła za mąż za Joachima. **Joachim z kolei miał pochodzić z zamożnej i znakomitej rodziny z Galilei**. Jego imię oznacza „Bóg wzmacni, podniesie”.

Młodzi małżonkowie zamieszkali najpierw w Nazarecie. Później z nieznanych przyczyn przenieśli się do Jerozolimy w pobliże świątyni. **Dziś w tym miejscu znajduje się kościół świętej Anny**. Protoewangelia Jakuba podaje, że **Anna i Joachim byli bezdzietni**. Małżonkowie modlili się i dawali hojne ofiary na świątynię, aby uprosić sobie dziecko, jako znak błogosławieństwa Bożego.

Joachim już w podeszłym wieku udał się na pustkowie i tam przez dni 40 pościł i modlił się o Boże miłosierdzie. **Wtedy zjawił mu się anioł i zwiastował**, że jego prośby zostały wysłuchane. Takie samo objawienie miała Anna. **Anna w wieku 44 lat urodziła córkę**, której piętnastego dnia **nadano imię Maria**. Po urodzeniu się Maryi, spełniając uprzednio złożony ślub, rodzice oddali swą Jedynaczkę na służbę w świątyni, gdy miała 3 lata.

Św. Joachim umarł bardzo wcześnie, gdy Maryja była jeszcze dzieckiem. **Miał 80 lat**. Nie wiadomo natomiast, kiedy umarła św. Anna. Apokryfy mówią, że gdy Maryja została zaślubiona Józefowi, odeszła w cień – jej rola w historii została już spełniona.

Trudno powiedzieć, czy Pan Jezus znał swoich dziadków, ale na pewno wiele słyszał o nich od Maryi.

Rodzice Maryi są patronami dziadków. Dzieciństwo wielu z nas kojarzy się właśnie z tęsknotą za zabieganymi rodzicami, którą rekompensuje dobroć babci i autorytet dziadka – dwojga pierwszych świętych, jakich spotykamy w życiu.

Czasami nawet wydaje się, że gdybyśmy Boga nazywali nie „Ojcem”, ale „Dziadkiem”, to o wiele łatwiej by nam było zobaczyć w Nim tę dobroć i miłość, jaką nieraz trudno dostrzec, gdy spogląda się przez pryzmat ojców, którzy nie są w stanie stanąć na wysokości zadania.

To dziadkowie często dbają, aby **najprostsze modlitwy zapadły nam w pamięć**, oni pokazują nam piękno świata, dają poczucie bezpieczeństwa, oni przez swą spokojną, pobłażliwą miłość uczą nas dobroci i wyrozumiałości dla innych.

Papież **Franciszek mówił**: „Dziadkowie są skarbem w rodzinie. Proszę, opiekujcie się nimi, kochajcie ich i pozwólcie im rozmawiać z dziećmi”.

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY:

- I SOBOTA LIPCA: 681, 688a, 689, 699, 702, 705, 710, 713
- II SOBOTA LIPCA: 714, 715, 719, 720, 723, 724, 725, 725, 726
- III SOBOTA LIPCA: 726a, 727, 729, 730, 732, 733, 735, 738, 740, 742
- IV SOBOTA LIPCA: 745, 751, 752, 754, 757, 757, 758, 759, 760

- I SOBOTA SIERPANIA: 762, 763, 765a, 765, 766, 768, 774, 777
- II SOBOTA SIERPANIA: RODZINY DZIECI
PIERWSZOKOMUNIJNYCH
- III SOBOTA SIERPANIA: 780, 781, 784, 787, 788, 790, 795, 796
- IV SOBOTA SIERPANIA : 800, 802, 808, 809, 811a, 812, 815a, 815
- V SOBOTA SIERPANIA: 816a, 817, 818a, 818, 819a, 819, 820, 824, 826

KOŚCIÓŁ ZABYTKOWY:

- I SOBOTA LIPCA: 415 i 414
- II SOBOTA LIPCA: 412 i 417
- III SOBOTA LIPCA: 411a i 408
- IV SOBOTA LIPCA: 408a i 406

- I SOBOTA SIERPANIA: 409 i 397
- II SOBOTA SIERPANIA: 400 i 395
- III SOBOTA SIERPANIA: 394 i 394
- IV SOBOTA SIERPANIA: 394a i 391
- V SOBOTA SIERPANIA: 394 i 390